

VİNAYAPİTAKA (2)

Mahāvagga'nın eski bölümlerinde Buddha'nın, arkaik bir dille, nasıl aydınlandığı, öğretisini nasıl açıkladığı ve ilk müritlerini kazanışı anlatılır. Örneğin soylu Yasa, lüks içinde yetişmiş bir delikanlıdır ve her geceyi kadın şarkıcı ve dansözlerle eğlenerek geçirmektedir. Bir keresinde gece yarısı kalkar ve o güzel kadınları çok çirkin pozisyonlarda görür, tiksinti duyar ve bu dünya zevklerine karşı doyduğunu hisseder. Şehvet düşkünlüğünü bir kenara bırakıp Buddha'ya bağlanır ve onun bir keşişi olur.

Bir başka ilginç öykü, karılarıyla birlikte eğlenmeye giden adamlarla ilgilidir. Adamlardan birinin karısı yoktur ve yanında bir hayat kadınıyla birlikte gider. O kadın da bütün erkeklerin eşyalarını çalarak kaçır. Genç adamlar onu bulmak için peşinden koşarlar ve yolda Buddha'ya rastlarlar. Ona bir kadın görüp görmediğini sorarlar. Buddha da onlara bir kadın aramaktansa kendi özlerini aramalarının daha iyi olacağını, bunun için öğretisini izlemelerini salık verir. Adamların hepsi de buna uyar ve birer keşiş olur.

Yılan krallar ve tanrıların rol aldığı uçuk öyküler de vardır. Ama bu dine girme öyküleri içinde en güzelleri, sonradan Buddha'nın gözde müritleri olacak olan Sāriputta ve Moggallāna adlı iki arkadaşın öyküleridir. Buddha'nın ilk vaazı olan Benares vaazı ve Ateş vaazı da bu eski kayıтта yer alır.

Mahāvagga'nın sonraki bölümlerinde Buddha'nın memleketini ziyareti ve burada oğlu Rāhula'yı örgütüne kabul ediş i anlatılır. Çullavagga'da zengin tüccar Anāthapindaka'nın bahçesini örgütün hizmetine sunması, ayrıca Buddhist toplumda ilk hizip yaratan Buddha'nın düşmanı Devadatta anlatılır.

Parivāra, Vinayapitaka'nın son kitabıdır. Olasılıkla Seylanlı bir keşişe ait önemsiz bir yapıttır. On dokuz kısa metinden oluşur. Soru-cevap yöntemiyle Abhidammapiṭaka metinlerine benzer.

Vinayapitaka metinleri, Vedic Brāhmana metinleriyle açık bir benzerlik gösterir. İzleyen sayfalarda Vinayapitaka'dan bazı örnekler sunulmuştur.